

דף צא.

עין משפט א.

חור"מ סימן רלא סעיף כו
עין בסעיף הקודם

עין משפט ב.ג.

חור"מ סימן רלא סעיף כג

כא. אסור לעשות סחורה בארץ ישראל בדברים שיש בהם חיי נפש אלא כל אחד מביא מגורן שלו ומוכר כדי שימכרו בזול^ה, ובמקום שהשמן מרובה מותר להשתכר בו.

עין משפט ד.הו.

חור"מ סימן רלא סעיף כב

כב. אין משתכרין בביצים פעמיים^ט אלא הסוחר הראשון מוכרן בשכר והלוקח ממנו מוכרן בקרן בלבד. וי"א שמותר להשתכר בביצים עד הכפל^י ולא יותר.

עין משפט ז.ז.ט.

אור"ח סימן תקעו סעיף י

א. וכן על המזונות. כיצד, הרי שהוזלו דברים של סחורה שרוב חיי אנשי אותה העיר מהם, כגון כלי פשתן בבבל ויין ושמן בארץ ישראל, ונתמעט המשא והמתן עד שיצטרך התגר למכור שוה עשרה בששה, הרי זו צרת צבור ומתריעין עליה, ובשבת זועקים עליה; אבל אין תוקעין עליה בשבת.

ה. מבריתא שם בבתרא צ"א ע"א.

ט. רמב"ם פי"ד הלכה ג' ממכירה והוא מבתרא צ"א ע"א, ורשב"ם שם ד"ה תגר וכשמואל, והטעם בביצים דוקא משום שבזמנם לא שכיחים למכור, אלא איש אחד מחזור וקונה מהרבה בעלי בתים אחד אחד ומוכרן וע"כ אמרו שאין להשתכר בהם פעמים, אבל בשאר דברים מותר דאם לא ימצא אותם אצל אחד ביוקר ימצא אותם אצל אחר בזול. י. הטור ורשב"ם שם ד"ה בביצים כתב ב' טעמים, א'. שאין בביצים כ"כ חיי נפש ועוד יש בהם טורח הרבה וריוח מועט לעני המחזר בעיירות לקנות ביצים. והיום שמצויים ביצים בכל מקום א"כ דינם כשאר דברים.